

Viktige veivalg

66 Etter dette trakk mange av disiplene seg unna og gikk ikke lenger omkring sammen med ham. 67 Da spurte Jesus de tolv: «Vil også dere gå bort?» 68 Simon Peter svarte: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, [69](#) og vi tror og vet at du er Guds Hellige.»

Innledning

Er det noen som har en helt her? Tenk om akkurat din helt plutselig sa og gjorde ting som du reagerte sterkt på. Du kunne ikke begripe at det var din store helt som sa dette – men det var det. Og du visste ikke hva du skulle tro. Hvorfor sier helten dette? Hva er det som har skjedd?

Det hendte at Jesus sa ord, gjorde handlinger som førte til at han mistet mange tilhengere. Og nå hadde Jesus sagt noe om å spise hans kropp og drikke hans blod. For jødene var dette helt avskyelig og uakseptabelt. Ja, Jesus oppfordret til ren kannibalisme.

Er ikke det rart? At det faktisk var noen som forlot Jesus fordi han sa eller gjorde noe som de ble støtt av, eller ikke kunne stå inne for.

Nei det er ikke så veldig rart. Opp gjennom tidene har tusener forlatt troen på Jesus. De har snudd seg bort fra det som de en gang trodde på og gått en annen vei.

Jesus har blitt kalt svindler, kvakksalver, gal og religiøs fanatiker. Og det ble ikke bedre nå når han begynte å snakke om å drikke blod. Mange mennesker ønsket ikke å være forbundet med Jesus - en mann som gikk rundt og sa slike rare ting.

Viktige veivalg

Det vil alltid være noen som går sin vei. Som velger en annen vei. Hvilke veier vi velger i livet er ikke uten betydning. Å velge å gå med Jesus selv om vi ikke alltid forstår alt han sier, eller følger ham i hans tanker er et klokt og rett valg.

Det var alltid mange som fulgte etter Jesus og mange av ren nysgjerrighet.

Men man blir ikke en ku av å være i et fjøs og man blir ikke automatisk en kristen av å gå i en kirke. Men mange har vokst opp i kirken - de har trådd sine barnesko i kirken - de har vært med på alt fra A til Å, men likevel kjenner de ikke Jesus. De har bare vært med i den store mengden. Flokket seg omkring Jesus uten å ha sin egen bekjennelse på tro til Jesus. Man må velge å tro selv – man kan ikke leve på andres tro.

23 Da var det en som spurte: «Herre, er det få som blir frelst?» Han sa til dem: [24](#) «Kjemp for å komme inn gjennom den trange dør! For jeg sier dere: Mange skal forsøke å komme inn, men ikke klare det. [25](#) Når husets herre først har reist seg og lukket døren, og dere blir stående utenfor og banker på og sier: 'Herre, lukk opp for oss!' – da skal han svare: 'Jeg vet ikke hvor dere er fra.' 26 Da vil dere si: 'Vi har jo spist og drukket sammen med deg, og du har undervist på gatene våre.' [27](#) Men han

skal svare: 'Jeg vet ikke hvor dere er fra. Bort fra meg, alle dere som gjør urett. -Lukas 13, 23-27

Det var det som var den store forskjellen på Peter og de som forlot Jesus. Peter hadde en personlig bekjennelse til Jesus. Og det er en viktig forskjell.

Men mange spør i dag: Hvor skal man gå? I en jungel av tilbud av religioner, livssyn - hvorfor i all verden skal man holde seg bare til Jesus? Er ikke han steinalder og kjedelig i forhold til annet fargerikt og kult? Hva er det Jesus har som ikke andre har?

Peter gir oss det sanne svaret. Han kommer med to viktige sannheter. Det første er at Jesus har det evige livs ord. En svensk bibeloversettelse sier; "**Bare du kan tale de ord som gir evig liv**".

Bare Jesus kan tale ord inn i de mest fastlåste situasjoner. Ord som forløser, trøster og utfordrer. Hans ord er livets vitaminer. De er evige ord livsord til deg og meg. Mange har opplevd at de fikk et ord fra Gud i rette tid. Slik ønsker han å tale til oss.

Det andre er at Jesus er Guds Hellige – han er Guds sønn. Derfor er bare han veien, sannheten og livet. Bare gjennom Jesus kan vi møte Gud. Alle andre veier leder bort fra Gud - mens veien gjennom Jesus leder til Gud.

Å gå sammen med Jesus

Peter stiller spørsmålet; Hvor skal vi gå? Men han visste svaret allerede - det var ingen andre steder å gå. Denne dagen fikk disiplene en gylden anledning til å ta et standpunkt og markere for seg selv og for andre at de ville velge å gå sammen med Jesus videre. De fikk avlegge sin trosbekjennelse.

De gjorde det som står i Romerne 10, 9:

9 For hvis du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, da skal du bli frelst.

De valgte ikke som de andre gjorde. De andre valgte å ikke lenger gå sammen med Jesus. Men de ville gå med Jesus. Ja er det ikke det som er å være en kristen? Kristelig - en som går sammen med Jesus?

Som et ektepar som har hatt mange år sammen - eller bestevenner som har holdt sammen i alle år. De går sammen. Man holder sammen selv om det av og til kan være tøffe tider. Vennskapet er sterkt. Går man ikke lenger sammen, så er man ikke lenger sammen. Er det ikke en av vår tids største utfordringer - det å ha tid sammen? Er det ikke det mange ekteskap og familier opplever som en utfordring - å finne tid sammen.

Langs livsveien kan det være mange fristelser, noe som lokker. Det kan være vanskelige tider, spørsmål og avgjørelser som dukker opp. Ja, hele fundamentet - troen på at det er bra det vi holder på med kan rokkes. Troen på Gud, troen på fellesskapet.

Vi kan kjenne oss som at vi går alene - men Jesus går med oss. Han svikter ikke - det er

vi som i så fall svikter.

Slik har mange begynt å gå sammen med Jesus, men med tiden så sakker de av. De velger en annen vei - de slår følge med andre. De minner om såkornet i Matteus 13, 20-23

20 Det som ble sådd på steingrunn, det er den som straks tar imot ordet med glede når han hører det. 21 Men han har ingen rot og holder ut bare en tid. Når han møter motgang eller forfølgelse for ordets skyld, faller han straks fra. 22 Det som ble sådd blant tornebusker, det er den som hører ordet, men dette livs bekymring og rikdommens bedrag kveler ordet, så det ikke bærer frukt. 23 Men det som ble sådd i den gode jorden, det er den som hører ordet og forstår det. Han bærer frukt: noe hundre, noe seksti, noe tretti ganger det som ble sådd.» Matteus 13, 20-23

Vi skal være meget forsiktige med å dømme andre og sette merkelappen "frafallen" på en broder. Det får være Guds sak å holde regnskap med hvem som er med i flokken hans. Men vi vet at mye kan trekke oss vekk fra troen. Det finnes krefter som vil at ingen skal gå sammen med Jesus. Det finnes krefter som vil spre i stedet for å samle.

Det som er viktig å understreke er at vi alle et personlig ansvar for å vandre sammen med Jesus fra dag til dag. Å holde oss nær til ham - nær til sentrum i sirkelen. Jesus i sentrum i mitt liv - la det være visjonen for mitt eget liv.

Tenk deg en karusell. Der opplever du sentrifugalkraften. Jo lenger ut fra sentrum du kommer jo vanskeligere er det å holde seg fast.

Jeg vil bli grepet av Jesu kraft som trekker meg innover, nærmere Ham - ikke av krefter som vil slynge meg utover og bort fra Jesus.

Et kristenliv med Jesus i sentrum er et spennende kristenliv, der misjonens sak står i sentrum. Det er å gå sammen med Jesus. Fjerner vi oss fra det som er Jesu hjertesak så fjerner vi oss også fra Jesus.

En kristen menighet som går sammen med Jesus er opptatt av det som han er opptatt av, nemlig misjonens sak. Da er man ikke først og fremst opptatt av tomme diskusjoner, nye gardiner og at vi skulle hatt det ene og det andre. Da har vi mistet fokus. Å spre det glade budskapet er kirkens hovedoppgave.

Vi utfordres i dag til å holde fast ved bekjennelse på Jesus Kristus. Å gå sammen med Jesus. De gikk videre til tross for debatter og diskusjoner og argumenter imot. Peter står frem med den tydelige talen, og selv om han senere skulle fornekte å ha noe med Jesus å gjøre så tok Jesus han i nåde igjen.

Det er mange måter å komme med en bekjennelse av tro på Jesus. Det kan være et vitnesbyrd i et møte, det kan være et JA til en kamerat, det kan være et intervju i avisen eller på radio.

Poenget er ikke hvordan det skjer, men at man oppfyller det som Jesus sa:

8 Jeg sier dere: Hver den som kjennes ved meg for menneskene, ham skal også Menneskesønnen kjennes ved for Guds engler. 9 Men den som forneker meg for menneskene, han skal også bli fornektet for Guds engler. Lukas 12, 8-9

Det er viktig og godt å bekjenne troen. Hvor lenge siden er det du fortalte noen andre at du tror på Jesus. Eller at du sa det rett ut: Ja, jeg er en kristen - jeg tror på Jesus. Det er litt skummelt, spennende men det er godt å få sagt det. Yes! - der fikk sagt det liksom.

Og nå skal vi faktisk få lov til å bekjenne vår tro. La oss reise oss og finne frem trosbekjennelse som står på arket.

<Si fram trosbekjennelsen>

Det er kanskje lett å si det til våre venner i kirken. Men en dag får du kanskje utfordringen å dele troen med noen andre. Er du en kristen?

Hva er ditt veivalg i dag? Ja eller nei? Jesus spurte: Vil også dere gå bort?

Ja, vi har valget fra dag til dag - å vende oss bort fra Jesus eller til Jesus.

Vi har dager da vi kanskje også tenker tanken å forlate alt.

Men tenk å få gå sammen med han, Jesus alle barnas og de voksne sin venn. Han er din beste venn. Han brydde seg ikke om kritikken og snakket. Han gikk hele veien til korset og oppstandelsen. Og han gjorde det for deg.

Hans ord ikke er oppspinn - det er Guds evige sanne ord om livet og om døden. Jesus var og er ikke bare et vanlig menneske - han er Guds hellige sønn. Han er din bror, din frelser.

Må Gud velsigne deg i dag! Amen.